

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XXI. (XXXVII.) ÉVFOLYAM, 24. SZÁM 2026. JÚNIUS 13.

400 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT MUNKÁSPÁRTI HETILAP

**Nem tudunk nevetni,
sírni szeretnénk**

Fotó: facebook.com

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Nem tudunk nevetni, sírni szeretnénk

A német kancellár személyes internetes oldalain nem szerepel a magyar miniszterelnök berlini látogatása. Megvolt, túl vagyunk rajta, jobb nem gondolni rá! Valami ilyesmi járhat Friedrich Merz fejében.

A Tisza győzelme jó hír Európának, jó hír Németországnak, jó hír Ukrajnának – mondta ki az igazságot a kancellár a közös sajtótájékoztatón. Nyugi, a patrioták akadékoskodásának véget lehet vetni az EU-ban. A németeknek meg lehet mondani, hogy ne reménykedjenek az AfD-ben. Az ukránok pedig várhatják az újabb aranykonvojokat, mert menni fognak, és most már a magyarok se fogják megállítani.

A magyar miniszterelnök ottléte hitelesítette Merz szavait. Minden ok! Itt azonban a magyar miniszterelnök magánszáma következett. Neki támadt Sulyok Tamásnak, akiről vélhetően a németek többsége semmit se tud, de furcsállták, hogy pont Berlint kell pitiáner magyar ügyekre felhasználni.

Merz már azon felkapta a vizet, hogy a magyar miniszterelnök Kennedy amerikai elnök szavaival zárta mondókáját, mondván, hogy „én egy berlini vagyok.” Csakhogy Kennedyt mindenki értette, mert a hidegháború kellős közepén a Szovjetunióval szemben kiállt a nyugat által megszállt Nyugat-Berlin védelméért. Na, de most ilyet mondani, elég olcsó közhely.

A magyar miniszterelnök „szabadidős programja” végleg betette a kaput. Currywurstot evett az Unter den Linden környékén, ráült a kísérő rendőr motorjára. Berlin történelmi főutcáján van néhány szobor, amit meg lehetett volna koszorúzni. Mindjárt ott van Nagy Frigyes, ha hízelegni akarna a német hatalmi tudatnak, vagy mondjuk Alexander von Humboldt szobra a róla elnevezett egyetemen.

A tárgyalásokról nem tudtunk meg szinte semmit. A magyar miniszterelnök állítólag előadta nagy ötletét, hogy Németország és Ausztria csatlakozzon a V4-egyekhez. Jó lenne, ha valaki felvilágosítaná, hogy már Károly Róbert idején, 1335-ben is azt jelentette a visegrádi együttműködés, hogy a magyarok, a csehek és a lengyelek összefognak a német befolyás visszaszorítására. A németeknek ma sem kell a visegrádi együttműködés. Ők egész Európát akarják maguk alá gyűrni, és a magyar miniszterelnök ehhez sajnálatosan a nevét adta.

Jobb, ha tőlem tudják, a németek nem felejtenek el semmit. Lehetnek nevenséges külügyminisztereik, Annalena Baerbock neve örök időkre a tudatlanság és a hülyeség szimbóluma, de a külügyi apparátus profi. Részben azért, mert kormányváltás idején nem rúgják őket ki.

A rendszerváltás utáni a magyar vezetők közül Antall József volt a németek kedvence.

Egy nemzedékhez tartozott Helmut Kohl kancellárral. Klasszikus műveltsége volt, tudta és szerette a német nyelvet. Kohl generációja még tudta értékelni, ha valaki nem csak hallott a Niebelung énekről, hanem olvasta is.

Horn Gyula semmi ilyet nem tudott, de elhitette a világgal, hogy a kelet-német turisták kiengedése 1989-ben egyes-egyedül az ő érdeme. A németek hálások voltak, mert ez felgyorsította a szocialista NDK szétverését és a kelet-német területek bekebelezését. Ja és persze, a német tőke mindent megvehetett a horni Magyarországon, amihez csak kedve volt.

Gyurcsány ezt a trendet folytatta: együtt a németekkel, teljesíteni, mindent, amit kérnek. A német uralmat szentesítő lisszaboni szerződést elsőként hagyta jóvá a magyar parlament. Angela Merkel az új nemzedéket látta a nála majdnem tíz évvel fiatalabb Gyurcsányban.

Orbán Viktort minden ellenkező híresztelés ellenére tisztelték a németek. Világos üzenetet ajánlott: jöjjön a német tőke, segítünk is, cserébe politikai téren engedjenek nagyobb mozgásteret Magyarországnak. Magyarország partner legyen, ne szolgál!

Ment is a dolog egészen addig, amíg Merkel nem akart szakítani az oroszokkal és ellenállt a migrációnak. A németek azonban szakítottak az oroszokkal és beengedték a migránsokat. Ez már olyan mértékben sértette a magyar érdekeket, hogy Orbán nem támogatta.

A magyarországi német nagyvállalatok azonban mindig átsegítették a két kormány viszonyát a kritikus időszakokon. Merz megjelenése hozott döntő fordulatot. Merz a német válság megoldását abban látta, ha Németország lesz Ukrajna fő támogatója és az Oroszország elleni háború egyik fő szervezője. Orbán útjában volt Merznek, a fejét követelték. Megkapták!

A magyar miniszterelnök szó nélkül a német hatalmi ambíciók mellé állt. A németek cserébe visszaengedik a magyar kormányt az európai klubba. Mit ne mondjak: nem túl jó üzlet!

Merz kancellárt kirázta a hideg, amikor a magyar miniszterelnök Sulyok Tamást támadta a berlini szószeréről. Csibészek uralják el a világot, de Németországban még nem szokás a saját vezetőikre köpködni. A magyar miniszterelnök rendszerváltási teóriája kevés volt ennek elfogadtatásához. Annál is inkább, mivel a németek tudják, hogy Budán egyszer volt kutyavásár, azaz rendszerváltás, az pedig 1989-ben volt. Tudják, mert javarészt ők csinálták.

Sokan talán még élvezték is a magyar miniszterelnök extravagáns allűrjeit. Trumptól már megszokták. Csakhogy, ami Trumpnál komikus, a magyar miniszterelnöknél tragikus. Nem tudunk nevetni, sírni szeretnénk.

Megint beavatkozunk?

Az amerikai Ohio állami nemzeti gárda, a magyar Honvédség és a szerb hadsereg alakulatai közös gyakorlatot tartottak Magyarországon. Még emlékszünk az Antall-kormányra, amely fegyvert szállított a Szerbia ellen fordult horvát nacionalista erőknek. Emlékszünk a Milosevic-rendszer megbuktatásában való magyar részvételre. Megint beavatkozunk?

Fotó: X.com

Kína: jól működik a vízummentesség

Fotó: People.cn

Peking az idei év első öt hónapjában összesen 2,667 millió külföldi turistát fogadott, ami 35,3 százalékos növekedést jelent az előző év azonos időszakához képest. Mintegy egy millió turista, köztük magyarok is, a vízummentességi program keretében érkeztek.

Moszkva: A könyv nemzetet összetartó erő

Fotó: Komszomolszkaja Pravda

Moszkvában, a Vörös téren megnyílt a XII. „Vörös tér” Könyvfesztivál. Számos új dokumentumkötet hozza közelebb a mához a második világháború történetét. A könyv mindig érték volt Oroszországban, hangsúlyozták a szervezők, nem lehet ez ma sem másként. A könyv nemzetet összetartó erő.

A labda a magyar térfélen van

Fotó: MID.ru

Maria Zaharova, az orosz külügyminisztérium szóvivője szerint „Oroszország nem kapott hivatalos értesítést, meghívást vagy javaslatot a magyar féltől kapcsolatfelvételre.” De Oroszország kész Magyar Péter kormányával is együttműködni „a pragmatizmus és természetesen a kölcsönös érdekek figyelembevételére alapján.”

Ukrajna: fasiszták nem szokták az ígéretüket betartani

A miniszterelnök szerint „az elmúlt hetekben magyar és ukrán szakértők kárpátaljai magyar szervezetek bevonásával intenzív szakmai egyeztetést folytattak a magyar kisebbség helyzetének rendezéséről... A megállapodás alapján Ukrajna garanciát vállalt arra, hogy a fent említett széles körű kisebbségi jogokat a következő időszakban törvényi erőre emeli.” Úgy legyen! Csakhogy az ukránok számtalanszor vertek át bennünket. A Nyugatot pedig nem érdekli a magyar kisebbség. Milyen garanciát kapott Magyar Péter? Miért bízik egy szélsőségesen nacionalista-fasisztában, Zelenskijben?

Hol fog működni az Európai Ügyészség?

Az Európai Ügyészség visszamenőleg is nyomozhat Magyarországon – jelentette be a miniszterelnök. Valahol kell működniük. Javaslat: célszerű lenne néhány ingatlant átadni nekik, köztük a Röck Szilárd utca 3-at, a Gyorskocsi utca 25-öt, a Hotel Astoria szállót és néhány Svábhegyi villát. Valaha ezekben működött a német titkosrendőrség, a Gestapo.

Nem kellene migránsok!

Fotó: MTI

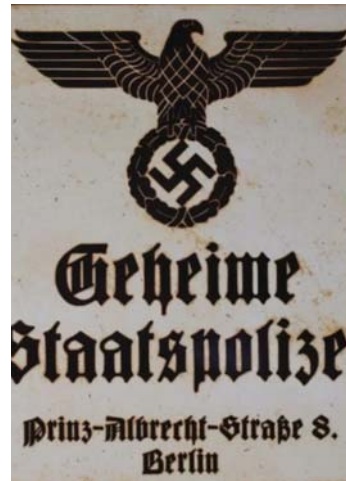
Az Európai Unió migrációs paktumának elutasítását követelték tüntetők a múlt pénteken Budapesten. Az Alkotmány utcában a Miniszterelnökségnek helyet adó épület erkélyére egy időre kiállt Magyar Péter miniszterelnök és több tiszás politikus, köztük Tarr Zoltán kulturális miniszter és Radnai Márk országgyűlési képviselő. A kormányfő integetett a tömegnek és nemzeti színű zászlót lengetett, amire a demonstrálók a „hazaáruló” rigmus skandalálásával reagáltak. A szervezők – Elizabeth-Magyar Valóság, Tiba Dorina, Karácson Zoltán, Schauer Viktor és Pityinger László (Dopeman) – pártpolitikától mentes rendezvényként hirdették meg az eseményt.

Sztrájk a Hanon Systems Hungary Kft pécsi telephelyén

Fotó: HVG.hu

A székesfehérvári és pécsi telephelyeken termelő dél-koreai Hanon Systems Kft-nél működő Vasas Szakszervezet tagsága és a hozzájuk csatlakozott dolgozók úgy döntöttek, hogy elsőként a Pécsi telephelyen, június 5-én 12:00 és 14:00 között kétórás figyelmeztető sztrájkot tartanak. A munkavállalók a 2025-ben végrehajtott 3 százalékos béremelés után, a 2026-ra ígért és csak részben végrehajtott 4 százalékos béremelést nem tartják elfogadhatónak.

BELFÖLD

EPPO

Rétvári Bence: Magyar Péter föladta a nemzeti érdeket

Rétvári Bence, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője szerint Magyar Péter berlini látogatásán feladta a nemzeti érdeket és a magyar semlegesség politikáját, amikor nyíltan Ukrajna oldalára állt, elengedte az uniós vétót, és hozzájárult a Kijevet támogató EU-s költségvetéshez.

Átvette az oktatásügyet a liberális világ

Fotó: Demokrata.hu/MTI

Átvette az oktatásügyet a liberális világ – írja a Demokrata. Egyértelműen a liberális hangadók nyomására lett oktatási és gyermekügyi miniszter a széles közvélemény előtt eddig kevésbé ismert Lannert Judit. Az LMBTQ-propagandával kapcsolatos felvetéseket eddig ugyan bagatellizálni próbálta, de a Tisza-kormányának és neki is hamar állást kell majd foglalnia mindezek kapcsán. Az uniós bírósága ugyanis nem sokkal a választás után kaszáta el a magyar gyermekvédelmi törvényt.

Orosháza: megemlékeztünk Trianonról

A Nemzeti Összetartozás Napján, a Trianoni rabló békeszerződés 106. évfordulóján az orosházi Önkormányzat által szervezett megemlékezésen részt vett a helyi munkáspárti szervezet részéről Sebestyén István és Fülöp Péter, a szervezet tagjai. Raffai János polgármester megemlékező beszédet tartott. Ezt követően a békéscsabai Jókai Színház két művésze kultúrműsort tartott, majd elhelyezték a megemlékezés virágait a Történelmi Emlékparkban.

Szolnok: megemlékezés a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából

A Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából tartottak megemlékezést június 4-én, Szolnokon, a Tiszai hajósok terén. A Munkáspárt nevében Bencsik Mihály, a párt alelnöke, vármegyei elnök koszorúzott.

Miskolc: részt veszünk a közéletben

Pappné Suszter Anna megyei elnök távollétében Fülöp József Istvánné vett részt Miskolc Megyei Jogú Város Közgyűlésen és Miskolcon a város vezetése szervezésében rendezett Hősök napi koszorúzáson.

PÁRTÉLET

Fotó: oroscafe.hu

OROSCAFÉ

Budapest: fejleszteni a közösségi életet!

Alapszervezeti taggyűlésre invitálta Flégel Tamás nem csak saját csapatát, de a budapesti párttagokat is. Szükség van a közösségi élet fejlesztésére, az együttes vitákra, beszélgetésekre. Ezúttal is szó esett a Munkáspárt 32. kongresszusáról, a feladatokról. Jelen volt Kerecsi László budapesti elnök, és az Országos Elnökség több tagja.

Budapest: keressük fel idős párttagjainkat!

Szép hagyomány alakult ki Budapesten. Rendszeresen felkeresik a párt idős tagjait, köszöntik őket neves évfordulóikon, tájékoztatják őket a párt életéről. A közelmúltban a párt régi harcosát, elkötelezett tagját, a 95 éves Munkás Gyula elvtársat kereste fel Benyovszky Gábor, az Országos Elnökség tagja és Barabás György, a Felügyelő Bizottság tagja.

A nép az első

A Munkáspárt képviselőjében lehetőségem nyílt részt venni azon a tanulmányúton, amelyet a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának Nemzetközi Kapcsolatok Osztálya szervezett. Ez volt életem első igazán jelentős külföldi utazása, így izgalommal és némi aggodalommal vágtam neki az útnak.

A közel tízórás repülőút végén megérkeztem a Pekingi Nemzetközi Repülőtérre, amely a világ egyik legnagyobb és legforgalmasabb légikikötője. Már itt szembeütő volt az a monumentalitás, amely Pekinget, a több mint húszmillió lakosú fővárost jellemzi.

Első szálláshelyünk egy Peking belvárosában található hotel volt. Az érkezés napját pihenéssel töltöttük, hogy alkalmazkodni tudjunk a hatórás időeltolódáshoz, és felkészülten kezdjük meg a következő napok programjait.

Az első napot nagyrészt pihenéssel töltöttem, így útitársaimmal csak a következő reggelinél ismerkedtem meg. A résztvevők többsége európai országból érkezett, de két fiatal az Egyesült Államokból és Kanadából is csatlakozott a csoporthoz. Az átlagéletkorunk huszonhét év volt.

A rövid bemutatkozást követően programunk talán legfontosabb eseményére indultunk: a találkozóra Jin Xin miniszterhelyettessel. A megbeszélés központi témája a kínai sajátosságú szocializmus új korszakának értelmezése, valamint szocialista pártjaink nemzetközi helyzete és együttműködési lehetőségei voltak. Jin Xin hangsúlyozta, hogy a kínai sajátosságú szocializmus új korszakának meghatározó elemei a modernizáció, a biztonságra és szolidaritásra épülő fejlődés, valamint a változó körülményekhez való alkalmazkodás képessége. Előadásában külön kiemelte a nemzetközi kapcsolatok jelentőségét, és azt a kérdést vetette fel, miként tudják

a szocialista és progresszív erők hatékonyabban fejleszteni együttműködésüket, illetve erősíteni a kölcsönösen előnyös nemzetközi kapcsolatokat.

Még aznap, a találkozót követően meglátogattuk a Pekingi Egyetemet és annak „Vörös Épületét”. A Pekingi Egyetem Vörös Épülete a modern kínai történelem egyik legfontosabb emlékhelye. Az épület 1918 és 1952 között a Pekingi Egyetem központjaként működött, és meghatározó szerepet játszott az Új Kultúra Mozgalom, valamint az 1919-es Május Negyedike Mozgalom kibontakozásában. Falai között olyan jelentős gondolkodók és politikai személyiségek dolgoztak,

mint Li Dazhao és Chen Duxiu, akik nagy hatással voltak a modern Kína szellemi és politikai fejlődésére. Az épülethez kötődik Mao Ce-tung pályafutásának korai szakasza is, aki fiatalon a Pekingi Egyetem könyvtárában dolgozott, és itt ismerkedett meg azokkal az eszmékkel és személyekkel, amelyek későbbi politikai tevékenységére jelentős hatást gyakoroltak. A Vörös Épületet ezért a Kínai Kommunista Párt korai történetének egyik kiemelkedő helyszíneként tartják számon. Napjainkban múzeumként működik, és a modern Kína kialakulásának fontos emlékhelye.

Mielőtt elhagytuk volna Pekinget, még megtekintettük a Zhengyang-kaput, majd sétáltunk a Peking központi várostengelyét kísérő vásárnegyedben. A Zhengyang-kapu Peking egyik legismertebb történelmi városkapuja, amely a város egykori belső védelmi rendszerének részeként épült a Ming-dinasztia idején. A kapu a Peking központi tengelyének déli részén helyezkedik el, és egykor a császárváros fő déli bejáratként szolgált. A kapu környéke később kereskedelmi és vásári negyedévé fejlődött, amely ma is Peking egyik legélénkebb történelmi városrésze.

Peking meglepően tiszta és zöld város. A közlekedés modern és környezettudatos: szinte minden második vagy harmadik autó elektromos, ami nemcsak a levegő minőségét javítja, hanem a város zajszintjét is csökkenti. A főutcák, terek és parkok sűrűn fásítottak, rengeteg zöldfelület található minden sarkon, ami nyugodt, frissítő hangulatot teremt a nagyvárosi környezetben. A levegő tisztasága és a természet közelsége különösen meglepett, hiszen Peking mérete és forgalma alapján erre nem feltétlenül számítottam.

Utunk következő állomása Shijiazhuang volt, amely körülbelül háromszáz kilométerre található Pekingtől délre, Hebei tartományban. Az első nap programja elsősorban gyárlátogatásokból állt, emellett múzeu-

mokat is meglátogattunk, valamint részt vettünk egy konferencián, amely „A nép az első” címet viselte. A gyárlátogatások során betekintést nyertünk a kínai iparosodás folyamatába a szocialista időszak alatt, valamint annak emberközpontú szemléletébe és fejlődési logikájába. A múzeumok Kína több ezer éves történelmét és kulturális örökségét mutatták be számunkra. A konferencián helyi és nemzetközi delegáltak előadásait hallgattuk meg, amelyek a helyi tapasztalatoktól, személyes történektől kezdve egészen összetettebb diplomáciai és nemzetközi együttműködési kérdésekig terjedtek.

Shijiazhuangban tartózkodásunk alatt lehetőségünk nyílt egy hagyományos kínai orvoslással foglalkozó egyetem meglátogatására is, valamint ellátogattunk Xibaipóba és Tayuanzhuangba. Xibaipo egy történelmi falu Hebei tartományban, amely kiemelkedő szerepet játszott a Kínai Kommunista Párt történetében. 1948–1949 között a KKP vezetése itt telepedett le, és innen irányították a kínai polgárháború utolsó szakaszát, valamint előkészítették a Kínai Népköztársaság kikiáltását. Ma történelmi emlékhelyként és múzeumkomplexumként működik, ahol megismerkedtünk a KKP korai vezetőinek életével, a forradalmi döntésekkel és a modern Kína megalapításának körülményeivel.

Tayuanzhuang egy kis település Hebei tartományban, amely a vidéki fejlődés és a gazdasági szerkezet átalakulásának egyik helyi példaként ismert. A térség jól tükrözi a kínai vidékfejlesztési és szegénységfelf számolási törekvéseket, ahol a hagyományos mezőgazdasági tevékenységek mellett fokozatosan erősödik az ipar és a szolgáltatások szerepe is. A település betekintést nyújtott a vidéki Kína társadalmi és gazdasági modernizációs folyamataiba.

A tanulmányút harmadik állomása Shaanxi tartományban, Yan'an városa volt. Yan'an a Kínai Kommunista Párt egyik legfontosabb forradalmi központja volt az 1930-as és 1940-es években. Itt telepedett le a párt a Hosszú Menetelést követően, és itt vált a kínai kommunista mozgalom stratégiai és politikai irányító központjává. Yan'anban alakultak ki a párt ideológiai alapelvei, itt zajlott a szervezeti és katonai konszolidáció, valamint innen irányították a vidéki társadalom megszervezését.

A városban ismét múzeumokat látogattunk, amelyek a kínai forradalmi múltba engedtek betekintést.

Utunk során ellátogattunk Liangjiahe faluba is, amelynek jelentősége szorosan kapcsolódik Xi Jinping fiatalkori éveéhez. A kulturális forradalom idején, 1969-ben Xi-t „művelt ifjúként” vidékre küldték, és közel hét évet töltött a faluban, ahol mezőgazdasági munkát végzett és egyszerű körülmények között, barlanglakásokban élt. Ez az időszak meghatározó szerepet játszott politikai fejlődésében, mivel itt szerzett közvetlen tapasztalatot a vidéki élet nehézségeiről és a paraszti társadalom mindennapjairól. Liangjiahe-t ma emlékhelyként tartják számon, amely a „néppel való kapcsolat” és a vidéki tapasztalatok fontosságát hangsúlyozza a kínai politikai gondolkodásban.

Az utolsó állomás Xi'an városa volt. Xi'an Kína egyik legősibb és történelmileg legjelentősebb városa, Shaanxi tartomány fővárosa. Több mint háromezer éves történelemmel rendelkezik, és számos kínai dinasztia idején birodalmi fővárosként szolgált, köztük a Csin, Han és Tang dinasztiák alatt. Xi'an legismertebb világszerte a Csin első császár terrakotta hadseregéről, amely az ókori kínai temetkezési kultúra egyik leglátványosabb emléke. Utunk során mi is ellátogattunk a Terrakotta hadsereghez, amely rendkívül lenyűgöző betekintést nyújtott az ókori hagyományokba. A város a Selyemút kiindulópontjaként is fontos szerepet játszott, összekötve Kínát Közép-Ázsiával, a Közel-Kelettel és Európával. A modern korszakban Xi'an jelentős szerepet tölt be az Egy Övezet, Egy Út programban, amelyet a modern Selyemút kezdeményezésésként is emlegetnek. Volt szerencsénk meglátogatni a Xi'an Nemzetközi Egyetemet ahol egy hagyományos zenei előadáson vettünk részt, a helyi városfejlesztési és technológiai kiállítást, a BYD fejlesztési központját, valamint az újonnan megnyitott nyolcas számú metróvonalat.

Május közepén már szinte fájó szívvel hagytam el a „Középső Birodalmat”. Utam során rengeteg új tapasztalattal és értékes kapcsolattal gazdagodtam: betekintést nyerhettem egy másik civilizáció mindennapjaiba, fejlődésébe, lakóinak életmódjába és világnézetébe. Nagy öröm volt számomra, hogy megismerhettem kínai, európai és amerikai társaimat, valamint bepillanthattam pártjaik gondolkodásába és helyzetükbe. Büszke voltam, hogy képviselhettem a Magyar Munkáspártot ezen az úton, és ha a sors úgy hozza, örömmel térnék vissza Kínába.

MOLNÁR KRISTÓF

Új kihívások, új válaszok

Kommunista pártok találkozója Leverkusenben

A németországi Leverkusenben találkozott május 30-án több párt képviselője. A rendezvényen a Német Kommunista Párt (DKP) volt a házigazda. Jelen volt a Dán Kommunista Párt, a Francia Kommunista Újjászületés Pólus, a Magyar Munkáspárt, az Olasz Kommunista Párt, Lett Szocialista Párt, Spanyolország Népeinek Kommunista Pártja, Svájci Kommunista Párt képviselője és megfigyelőként a Portugál Kommunista Párt.

Patrik Köbele, a DKP elnöke adott tájékoztatást a német párt háborúellenes küzdelméről. A háború létező fenyegetés. Sok ember még nem érti ezt, de az infláció növekedése, a fegyverkezés, a sorköteles hadsereg felé tett lépések kijózanítják az embereket.

A pártok képviselői tájékoztatást adtak az országaik folyamatairól, a pártok helyzetéről. Nagy érdeklődés fogadta Thürmer Gyula tájékoztatását az áprilisi választások nyomán kialakult helyzetről.

A találkozó résztvevői úgy döntöttek, hogy a következő ülésekre meghívják a Luxemburgi Kommunista Pártot és a Belarusz Kommunista Pártot.

A következő ülésre Koppenhágában kerül sor a Dán Kommunista Párt meghívására.

A pártjaink új együttműködési formákat keresnek az új kihívások megválaszolására – nyilatkozta Thürmer Gyula. 2023-ban Rómában került sor az első ilyen találkozóra, majd 2024-ben Budapesten folytattuk. Rendeztünk már találkozót Franciaországban és Svájcban is. Elértük, hogy a találkozók sajátos érintkezési pontot jelentsenek a kelet-európai és nyugat-európai pártok között.

A találkozón kötetlen véleménycsere van. Nem fogadunk el közös nyilatkozatokat. A találkozót a házigazda szervezi és fizeti, minden egyéb költség a résztvevőket terheli. Ez a módszer olcsóbbá tette az ilyen találkozók megszervezését.

Időközben döntöttünk arról, hogy évente kétszer legyen ilyen találkozó. A résztvevők köre is bővült, ami fontos jelenség.

Szolidaritás Kubával

A spanyol párt javaslatára közös állásfoglalásban fejezték ki a pártok szolidaritásukat Kubával, a Kubai Kommunista Párttal.

„Az amerikai imperializmus teljes kétségbeesésbe süllyedt, miközben megpróbálja fenntartani politikai, gazdasági és katonai hegemóniáját egy egyre inkább multipoláris világban. Éppen ezért minden rendelkezésre álló agresszív eszközt bevet, mind bombázások és támadások formájában, mind pedig a beavatkozás és invázió nyílt fenyegetéseivel.

A Nemzeti Védelmi Stratégia és a Biztonság című dokumentumokban – ha már eufemizmusokat használunk – Donald Trump kormánya, Marco Rubio támogatásával, már írásba is foglalta azt az elképzelését, hogy az amerikai kontinenst használja központi magként, amelyet ellenőrizni és leigázni kell, hogy szembeszálljon társadalmi-történelmi hanyatlásával. És a kontinensen mindig Kuba fog kiemelkedni, mint a nagy antiimperialista és ellenállási példakép.

A történelem alakulásának kulcsfontosságú szakaszában vagyunk. A kommunistákra, pártjainkra hárul az elkerülhetetlen feladat, hogy a kubai forradalom, annak törvényes kormánya, népe, valamint szocialista és internacionalista értékei mellett határozottan kiálljunk. Amikor az imperializmus célkeresztjébe Kubát és politikai vezetését veszi, meg kell kétszerezniük támogatásunkat a sziget iránt, amely 1959 óta olyan nagylelkű volt és marad a világ népei és munkásai iránt.

Konkrét, azonnali és a jelen lévő pártok között összehangolt cselekvési javaslatként felvetjük, hogy a lehető legrövidebb időn belül szervezzünk tüntetéseket Kubáért.”

Egyperces örületek – Svejik és a demokrácia buktatói

Mert tudja, főhadnagy úr, az úgy van, hogy a világon bizonyos mértékig szükség van a hülyékre – kezdett bele Szejik, a derék katona végeérhetetlen monológjainak egyikébe, amikről lebeszélni lehetetlen, ezt a főhadnagy már jól tudta – mert ha hülyék nem lennének, akkor a világban az a sok ész csak gyűlne, gyűlne és egyszer felrobbanna minden a sok okosságtól. Az Isten nem hiába teremtette a hülyéket. Ma, a tudomány fejlődésének idejében pedig, egyre nagyobb számban. – Szejik, mondtam, hogy ne meséljen nekem semmit! – rivallt rá a főhadnagy. Ezt számtalanszor eljátszották és mind hasztalan. Előbb csak lélekben, rövid mozdulattal az életben is legyintett és az ablak felé fordult, hogy elterelje gondolatait Szejik hangjáról, de semmit nem talált. Komoran tekintett az előtte álló fertály órára, amíg Szejiket fogja hallgatni.

Mert tudja, főhadnagy úr, a hülyék szükségességét mi sem igazolja jobban, minthogy az országok öszszegyűjtik őket a nagyvárosokban, ahol az okosok is nagyobb számban vannak. Öszszegyűjtik a ma már szemérmesen pszichiátriának nevezett, bentlakásos intézményekben, hogy az okosság veszélyes mértékűre növekedése esetén azonnal kiereszthessék a hülyék szükséges egyedét, s közömbösíthessék az okosság fenyegető hatását. De mindig csak annyit, ami szükséges, mert a túl sok hülye is veszélyes lehet! – Szejik, amikor idáig ért a beszédben, hangosan köpött egyet, ebből a főhadnagy tudta, hogy éppen a csizmafényesítést végzi a derék katona. – Hányszor mondtam, ne a nyáladdal glancold azt a drága csizmát, te megátalkodott? – förmedt a derék katonára, de választ nem jött, ellenben Szejik emeltebb hangon folytatta. – Ezekben az ispotályokban, miszerint pszichiátria, vannak a hülyék, az ápolók, a medikusok, az orvosok és a főorvosok. Mint a piramis, s a legtetején az igazgató. Ha az igazgató meghal, kiöregszik, vagy csak túl sokat volt már a betegek között és hasonlósá válik hozzájuk, szükséges lesz, hogy a főorvosok közül egyet megválasszanak a helyére. – A főhadnagy fülébe nyikorgó hang jelezte, hogy elkezdte a fogait csikorgatni. – De arra nem volt még példa, hogy az igazgatót közfelkiáltással helyezték volna titulusába, melyben az orvosok és ápolók szava is ugyanannyit ért, mint a főorvosoké. Mert hová is vezetne az, főhadnagy úr – nyomta meg a hangsúlyt a derék katona – ha, mondjuk az alorvosok, medikusok és ápolók is szavazhatnának? Mi alapján lehetne véleményük, nem ismerik, hacsak valamelyikét nem tanította az univesitaton, vagy nem kezelte a hozzátartozóját a megelőző évek során. – Bőrök csattogása hallatszott, Szejik a csizmákkal tapsikolt, jelezvén, hogy a munka befejeztetett. A főhadnagy nem nézett rá, csak némán, a tenyerébe vájta körmeit – mert tudja, főhadnagy úr, bólogatott a derék katona, mindenképpen helytelen gyakorlat lenne. Ha így felborulna a vezetés egy bolondok házában, akkor mi a folytatás? Megérhetnénk, hogy a hülyék jogot követelnének megválasztani az

igazgatót? De meg ám, ahogy halad a világ. De, ha a hülyék olyanról szavazhatnak, amiről semmit nem tudnak, akkor hogyan döntenek el, mire voksoljanak? És arra még nem is gondolok, ha hosszú évek gyakorlata lesz a hülyék szavazása, megeshet, hogy maguk közül akarnak majd igazgatót választani. És megteszik, végtére akire többen szavaznak, az viszi a bankot, hogy egy kártyás kifejezéssel éljek. Ez tudniillik azt jelenti... – Tudom, hogy mit jelent, Szejik – kiáltott fel a főhadnagy és vérekes szemével a fogason lógó revolverére meredt. Szejik gondosan elrakta a csizmákat, majd előkotorta a pipáját. A főhadnagy émelygett a szagától. A pipa szája körül hullott a morzsa és a fináncsáb. – Egy percig se aggódjon, főhadnagy úr, mosolygott a derék katona, majd felseprem, amíg ebédel. Az elgyötört tiszt elordította magát – Sepred ám a pokolra vezető utadat, te akasztófáraló, nem fogod körülöttem soha többé porba borítani a szobát, amikor elköltöm az ebédemet. Mars ki! – De Szejik nem mozdult, csak rágyújtott, s p-p-p hangot hallatott. – Mert tudja, főhadnagy úr, a világon szükség van a hülyékre. Ha egyszer túlságosan megnő az okosok száma, akkor az egyensúlyért ki kell egy halom hülyét eresztetni. De a hülyék aztán már nem csak a főorvosok és igazgató választásához akarnak jogot, hanem a Kormányéhoz is. Persze nem azonnal, hanem generációk után. De, főhadnagy úr, tessék elgondolni, ezzel sem elégednek meg, megérjük, hogy magát a Császár Ófelségét is ők fogják választani. Bizony, megérjük, hogy a hülyék döntenek el, ki legyen a Császár! – A főhadnagy előrántotta a kardját és Szejik felé suhintott. – Mit hordasz össze, te gyalázatos? Ez felségsértés, te bitang, hamarabb foglak téged felszeletelni! – Szejik korát meghazudtoló gymnasticus mozdulattal tért ki a penge elől, majd békülékeny hangon folytatta – Jól van, na, jól van, főhadnagy úr, látom, már éhesnek tetszik lenni, és ezért egy kicsit türelmetlen.

KÓS ZOLTÁN

A liberálisok rombolták a szocializmust

Mai fejjel a Te rongyos élet filmről

Minap ismételték, ki tudja hányadszorra, Bacsó Péter *Te rongyos élet* című filmjét. Szögezzük le mindjárt az elején, hogy a film jó. Nem is a művészi értekei miatt hozzuk szóba.

Mai szemmel nézve, az elmúlt negyven év történetének ismeretében, inkább megdöbben az ember. Mert miről is szól a film? Az ötvenes években a háború előtti arisztokratákat, földbirtokosokat, gyárosokat egy távoli faluba telepítik ki. Köztük van egy színésznő, akit Udvaros Dorottya játszik. A színésznő nem arisztokrata, de két éve vált el egy bárótól. A kitelepített, jórészt művelt társaság, vidéken szembekerül a munkásparaszt hatalom képviselőjével, a rendőrrel.

Mit üzen a film? A művelt arisztokráciával együttérzünk, sajnáljuk őket, a kevésbé képzett, de a szocialista hatalmat képviselő rendőrt pedig lenézzük, lesajnáljuk. Mindez 1984-ban fogalmazódik meg. Akkor mutatták be ugyanis a filmet.

Több kérdés merül fel. Ilyen erősnek és magabiztosnak ítélte meg önmagát a rendszer, hogy megengedhetett egy olyan filmet, amely rokonszenvet érez az egykori tőkés uralkodó osztály iránt?

Úgy tűnik, hogy igen. Kádár János látta a szocializmus elleni támadásokat, de hitt abban, hogy a szocializmus visszafordíthatatlanul győzött Magyarországon. Az MSZMP számos vezetője vélte úgy, hogy vannak ugyan hibák, de reformokkal, vagy modellváltással minden megoldható. Néhányan azonban már nem csak modellváltást akarnak, hanem rendszerváltást.

Kérdés az is, hogy a liberális értelmiség tudatosan rombolta-e a magyar szocializmust, tudatosan készültek-e ilyen filmek? A válasz az elmúlt negyven év ismeretében egyértelmű: igen, a liberális értelmiség rombolta a szocializmust. Megkérdőjelezte a munkásparaszt hatalom létjogosultságát, elmismásolta a tőke elleni osztályharcot.

telt vesz fel a Nemzetközi Valutaalaptól. Februárban Budapestre látogat Thatcher brit miniszterelnök, aki a nyugati világnak felfedezi és felkarolja Gorbacsovot. Áprilisban Konsztantyin Csernyenko lesz a Szovjetunió első számú vezetője. A háttérben már készülnek azok, akik egy év múlva Gorbacsovot hatalomra juttatják.

Még szocializmus van, de már lépegetünk a kapitalizmus felé. 1987-ben bevezetik a személyi jövedelemadót és az általános forgalmi adót, ami nem létezett a szocializmusban. 1987-től bevezetik a kétszintű bankrendszert.

Kádár kezdi észlelni a veszélyt. 1985-ben Moszkvában Gorbacsovnak utal az ellenforradalom lehetőségére. 1987-ben újra elmondja Gorbacsovnak, hogy a vesztünkbe rohanunk. Kövessük inkább a kínai utat, védjük meg a szocializmust! Gorbacsov nem hallgat rá.

Bacsó Péter alkotta *A tanú* című filmet is. Erőt adott nemzedékének, mert úgy gondoltuk, hogy erős az, aki tud nevetni a saját hibáin. *A Te rongyos élet* nem erőt adott, hanem lefegyverzett. Rokonszenvre, sőt erkölcsi támogatásra szólított fel az egykori tőkésosztály iránt.

1984. Még négy év Kádár János leváltásáig. Még öt év az MSZMP felosztatásáig, a népköztársaság megszűntetéséig.

A lefegyverzett, lelki erejében megingatott munkásparaszt hatalom nem képes megvédeni önmagát a nyugati beavatkozásokkal, a liberálisok belső támadásával és a pártvezetés megingásával szemben. Bekövetkezik a rendszerváltás, győz a kapitalizmus.

Ma újra liberálisok vezetik az országot. A szocializmust már legyőzték. Most a magyar nép egészét kell megfosztani ellenállóképességétől. Hazugsággal, erőszakkal.

A hagyomány éltető erő

Hagyományok nyomában Baranyában

A település sikereinek van titka: értelmes, tanult, igyekvő lakossága eddig minden esetben képes volt az új körülményekhez alkalmazkodni, gyarapodni, fejlődni. A közel 60 magán- és társas vállalkozás biztos támasza az önkormányzatnak, egzisztenciát, munkát, jövedelmet biztosít a családoknak. Legnagyobb értékünk a három más-más kultúrával érkező népcsoport egymásra találása, egymás elfogadása, a hagyományok, értékek megőrzése, ápolása – hangsúlyozta a polgármester.

A Munkáspárt elnökének sok kérdést tettek fel az ünnepi fórumon. Milyen volt úttörővasutasnak lenni, mikor szerette meg a vasutat, a világ mely nagy vasútjait látta, milyennek kell lennie a magyar vasútnak.

Szeretem a vasutat, mondta Thürmer Gyula, és szeretem a hagyományokat. Nagyszerű, hogy Palotabozsok népe ilyen fontosnak tartja a gyökerek ápolását.

A látogatás kedves pillanata volt, amikor a Munkáspárt elnöke átadta párttagsági könyvét a Munkáspárt új tagjának, Novák Márk harmadéves egyetemi hallgatónak. Nos, ez is hagyomány, a Munkáspárt szép hagyománya.

Sikeres volt a baranyai látogatás. Sok ilyenre lenne szükség! Kós Zoltán nagy szeretettel és pontossággal készítette elő az utat. Nem voltak véletlen elemek, mindennek megvolt a maga helye. Nem csak programot szervezett, de megteremtette azt a légkört is, amelyben két település, Somberek és Palotabozsok vezetői fogadni tudták a Munkáspártot.

Guten Tag, Herr Bürgermeister! – köszöntötte a Munkáspárt elnöke Somberek polgármesterét, Csóboth Tamást. Guten Tag, Herr Präsident! – válaszolta. Ősi sváb falu lévén indokolt volt a német köszöntés. Na, és természetesen a Thürmer családnév hallatán rögtön felmerül a kérdés, hogy honnan származik a család. Vélhetően német telepesek voltak az ősök, mondta Thürmer Gyula, de a sváb gyökerek idővel elvesztek. A német nyelv és kultúra iránti tisztelet viszont megmaradt.

Somberek polgármestere leplezetlen büszkeséggel mutatta be az 1400 lakosú települést. Van is mire büszkének lenni. A faluban rend van, mindenütt tisztaság, gondozott gyepek, virágok a házak előtt, színvonalas éttermek és sok más vállalkozás, amelyek mutatják a falu gazdasági erejét.

A sváb faluház a település egyik ékessége. A sváb hagyományok megőrzése és továbbadása a fiataloknak összetartja az embereket, éltető erőként hat. Kitűzik ünnepeken a német zászlót? – vetette közbe Kós Zoltán vármegyei elnök, a program szervezője. Eszünkbe se jut! – hangzott a válasz. A mi hazánk Magyarország, magyarországi németek, pontosabban szólva svábok vagyunk. Zárójelben: lenne mit tanulni ebből a hozzáállásból.

A baranyai látogatás következő állomása Palotabozsok volt, ahol Ludvig Károly polgármester fogadta a Munkáspárt csapatát. A közel 800 lakosú település mottója „... Ha nincs gyökered, elvisz a szél...” Az itt élőknek a hagyomány éltető elem. Vonat már régen nem jár errefelé, de a vasútállomást megőrizték. A polgármester vezetésével lelkes csapat gondoskodik a vasútmúzeum működtetéséről és az évenkénti Vasutasnap szervezéséről.

„Ha nincs gyökered, elvisz a szél”

Nagyszerű programra került sor a múlt szombaton Baranya vármegyében. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke Kós Zoltán, az OE tagja, vármegyei elnök kíséretében Somberekre és Palotabozsokra látogatott. Ízelítőül néhány pillanatkép.

PALOTABOZSOK: LAKOSSÁGI FÓRUM

SOMBEREK: SVÁB MÚZEUM

TAGKÖNYVÁTADÁS A PÁRT ÚJ TAGJÁNAK

**PALOTABOZSOK – EGYKOR VASÚTÁLLOMÁS,
MA VASÚTI MÚZEUM**

TEREPASZTAL A MÚZEUMBAN

BESZÉLGETÉS A MUNKÁSPÁRT TAGJAIVAL